

Ewa Szary

"Metafora", Max Black, "Pamiętnik Literacki" R. LXII (1971) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/43, 146

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ JEGOROW Borys: Analiza strukturalna tekstu literackiego. "Nurt" 1971 nr 11 s. 36-39.

Szkic teoretyczno-analityczny, prezentujący "tartuską" szkołę opisu literatury, która, w przeciwieństwie do szkoły "moskiewskiej", lingwistycznej, kładzie nacisk przede wszystkim na opis niejęzykowych poziomów tekstu oraz relacji pozatekstowych /konceptje estetyczne, tło społeczno-polityczne/. Szkołę "tartuską" /Tartuskowo Gosudarstwiennowo Uniwersitietu/ - zdaniem autora - reprezentują tacy badacze, jak: J. Lotman, Z. Minc, I. Czernow; szkołę moskiewską - W. Iwanow, W. Toporow, B. Uspienski.

BP/43

E.Sz.

/I/ BLACK Max: Metafora. Przeł. J. Japola. "Pamiętnik Literacki" R. LXII:1971 z.3 s. 217-234. Przekład według: "Models and Metaphors. Studies in Language and Philosophy". New York 1962.

Przekład pracy poświęconej zagadnieniom teorii metafory. Autor, filozof amerykański, przeprowadza analizę i ocenę - z punktu widzenia zainteresowań badawczych filozofii - trzech aktualnie funkcjonujących teorii metafory, mianowicie: teorii substytucyjnej, która głosi, że "wyrażenie metaforyczne zostaje użyte w miejsce równoważnego wyrażenia literalnego", teorii porównaniowej, według której metafora - to ukazanie ukrytej analogii i podobieństwa, oraz teorii interakcyjnej, która przyporządkowuje wypowiedzi metaforycznej dwa różne przedmioty: główny i pomocniczy, i według której metafora selekcjonuje, u-wypukla, wycisza i organizuje cechy przedmiotu głównego, przystosowując do niego wypowiedzi odnoszące się zwykle do przedmiotu pomocniczego. Zdaniem autora, dla filozofii ma znaczenie tylko ostatnia z tych teorii, interakcyjna teoria metafory.

BP/43

E.Sz.